

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р Силвия Цветанска

За дисертационния труд на Милен Вълчев Димитров – докторант на самостоятелна подготовка към Педагогическия факултет на Тракийския университет

На тема: „Формиране на музикално-компютърни компетенции на студенти от педагогически специалности”

За придобиване на образователната и научна степен „доктор”

по област на висше образование 1. Педагогически науки, професионално направление

1.2. Педагогика, научна специалност Теория на възпитанието и дидактика

Научен ръководител: проф. дпн Георги Иванов

I. Характеристика на дисертационния труд

Дисертационният труд е посветен на малко изследван проблем – формирането на музикално-компютърни компетенции у студентите. Въпросът за компетенциите на бъдещите педагози е обект на множество проучвания и дискусии, но докторант Милен Димитров му придава различна актуалност, като го отнася към една по-малко позната и конкретна област, свързана с приложението на съвременните информационни технологии в обучението на учителите и в изграждане на тяхната музикална компетентност, за да се покаже релацията музика – технологии – учителска практика. Изборът на тема и на изследователска проблематика не е изненада предвид опита на докторанта в началната училищна педагогика и конкретно обучението по музика в началното училище. Милен Димитров има магистърска степен по начална и предучилищна педагогика, работил е като начален учител, като хоноруван асистент, а от 2012 г. като асистент в Катедра „Предучилищна и начална училищна педагогика” на Тракийския университет Стара Загора. Дисертационният труд е отражение на неговите професионални интереси и закономерен резултат от натрупания опит като преподавател. Затова и ориентацията към целева група, каквато са студентите от педагогическите специалности, не изненадва, а потвърждава намеренията професионалната компетентност да се реализира на ново равнище – а именно изследователското. Така от практическия опит се преминава към изследователска и научна опитност.

Целта на цялостното теоретико-емпирично изследване е да се изгради структурно-функционален модел за пренос на музикално-теоретични знания и формиране на музикално-компютърни компетенции у студентите от педагогическите

специалности. За постигане на тази цел е избран адекватен подход на концептуално изясняване на ключовия проблем и емпирична проверка на заложената хипотеза.

Дисертацията в общ обем от 216 страници е структурирана сполучливо в увод, три глави, заключение, библиография и приложения.

В **първа глава** съдържат теоретичните основания на проучвания проблем. Направен е обстоен преглед на литературата по темата. Обхванати са 117 литературни източници, от които 28 на латиница и 25 интернет ресурса. Изяснен е терминологичният апарат, като са разграничени понятията компетентност и компетенция, конкретизирано е разбирането за дигитална компетентност и музикални компетенции. По подходящ начин е направена връзката между музикално-компютърните технологии и образованието.

Втора глава включва методиката и организацията на изследването. Коректно е представен изследователският дизайн. Тук са представени и параметрите на структурно-функционалния модел за формиране на музикално-компютърни компетенции у студентите. Диференцирани са цели, съдържателен, процесуален и резултативен компонент на модела. Във връзка с обосноваването на смисъла на модела са анализирани учебни планове и програми на дисциплини, за да се открият потребностите от приложение на технологиите в музикалното обучение и в частност в академичната подготовка на студентите-педагози (Теория на музиката, ИКТ, АВИТО).

В процеса на събиране на емпирични данни са използвани подходи методи – наблюдение, тестиране, анкетиране и интервю, като се разчита на тяхната взаимна допълняемост. Убедително е изградена и системата от критерии и показатели на изследването.

Анализът на резултатите от емпиричното проучване е представен в **трета глава** на дисертацията. Акцентът тук е върху сравнението на данните от входното и изходното тестиране на студентите, което потвърждава функционалността на модела.

Дисертацията е интересна с нестандартният поглед към връзката теория – практика чрез интегриране на компютърните технологии в традиционното обучение на студентите. Достоянство на работата е балансираният подход – съвременните информационни технологии се разглеждат като възможност за допълване и оптимизиране на обучението във ВУЗ без да се отрича традиционният модел на обучение.

II. Бележки и препоръки

1. Препоръчително е изводите, които са резултат от цялостната работа по дисертацията, да се разграничат от заключението и да се обособят отделно, преди него, а заключението да бъде разгърнато по-детайлно.
2. Недостатъчно пълно са описани интервюто и наблюдението като част от изследователската програма. Би било добре да се представят съответните инструменти (бланки, въпроси и др.), както и обобщени резултати от тях, за да се добие представа как точно са приложени в хода на изследването.

III. Преценка на автореферата, научните приноси и публикациите на докторанта

Авторефератът отразява коректно съдържанието на дисертационния труд и е оформен според изискванията.

Представената дисертация демонстрира авторски принос на докторанта в областта на педагогическите изследвания. Най-съществените **приноси**, които бих искала да отбележа, се отнасят до следното:

1. На теоретично равнище - разработен и операционализиран е модел за формиране на музикално-компютърни компетенции у студенти от педагогическите специалности. Моделът е свързан с обосноваването на специфична педагогическа технология за формиране на музикално-компютърни компетенции у бъдещите учители.
2. На приложно равнище - Обогатена е практиката на подготовката на учители чрез разработването и апробирането на учебен курс „Музикално-компютърни технологии”, приложим за електронно обучение в Тракийския университет.
3. Показани са възможности чрез компютърните технологии да се интензифицира процесът на трансфер на теоретичните знания в конкретни практико-приложни дейности за развитие на умения и музикално-компютърни компетенции, чрез което се запълват дефицити в академичната подготовка на студентите.

По темата на дисертационния труд докторантът е реализирал 4 публикации с научен характер, една от които на английски език. Те отразяват съществена част от целите и резултатите на теоретико-емпиричното изследване.

Заклучение

Представеният дисертационен труд притежава неоспорими достойнства. В него са отразени професионалната зрялост на докторанта и умението му да създава и обосновава модели с теоретико-приложна стойност. Всичко това ми дава основание да изразя положителното си становище и да предложа на уважаемото жури да присъди образователната и научна степен „доктор” на Милен Вълчев Димитров в професионално направление „Педагогика”, научна специалност „Теория на възпитанието и дидактика”.

1.11.2016 г.

Доц. д-р Силвия Цветанска